

“Doamne miluiește”

(24/01/2021)

În Sfânta Liturghie și, de asemenea, în fiecare sfântă slujbă a Bisericii noastre, cea mai frecventă rugăciune pe care o adresăm lui Dumnezeu este „**Doamne miluiește**”. Fiecare cerere adresată de slujitor, indiferent dacă este la începutul Sf. Liturghii, Vecernie, Utrenie sau la toate slujbele, se încheie cu cuvintele „... Domnului să ne rugăm” - iar oamenii răspund cu „**Doamne miluiește** .” Când Sfintele Daruri sunt oferite, acest lucru se termină. La fel se întâmplă și cu celelalte cereri, care încep cu „Ne rugăm și pentru ca...” Oamenii răspund cu „**Doamne miluiește**”, uneori o singură dată, dar poate fi de trei ori, de douăsprezece ori sau chiar de patruzeci de ori!

Ce înseamnă „**miluiește**” aici? Cuvântul „**milă**” (în greacă *éleos*) înseamnă a avea un sentiment de simpatie și compasiune pentru suferința altora. Le vedem nevoile și durerea și suntem mișcați să-i ajutăm. Mila Domnului nostru Iisus Hristos este expresia Sa supremă, așa cum știm din Sfintele Evanghelii. Deci, de fiecare dată când se spune „**Doamne miluiește**”, ceea ce facem este să ne apropiem de Domnul cu smerenie pentru a cere mila Lui, această compasiune supremă și pentru ca să ne ofere ceea ce avem nevoie. Aceasta nu este lucru pe care îl cerem, ci mai degrabă îl implorăm, cu certitudinea că El, ca „*Dumnezeu bun și iubitor de oameni*”, ne va auzi și va răspunde corespunzător.

De ce oare Biserica a stabilit practica repetării rugăciunii „**Doamne miluiește**” de atâtea ori în timpul slujbelor noastre de rugăciune obștească?

Să ne amintim că acesta a fost modul în care mulți oameni s-au adresat către Domnul. Bolnavii, orbii, persoanele cu dizabilități și cei cu lepră l-au chemat astfel pe Domnul nostru Iisus Hristos în timp ce trecea prin orașele și satele Palestinei. Cu câteva cuvinte („miluiește-mă!”), ei au atras atenția Domnului cu compasiune, El a venit la ei cu vindecare (vezi Matei 15: 22-28; 17: 15-18; Marcu 10: 47-52; Luca 17: 13-14). Ce ne demonstrează acest lucru este că atunci când această cerere este spusă cu credință și cu o inimă sinceră (mai degrabă decât pur și simplu recitată), are o putere extraordinară.

În ceea ce privește frecvența lui „**Doamne miluiește**”, așa cum este folosită în bisericile noastre, este important de ținut cont de ceea ce este Sfânta Liturghie. Preotul și/sau episcopul nu slujesc acesta singur, cu credincioșii acolo doar ca spectatori, ca la un concert. Cuvântul Liturghie este un cuvânt compus care înseamnă „**lucrarea oamenilor**”. Cu alte cuvinte, Sf. Liturghie este sărbătorită împreună cu oamenii și de dragul oamenilor. Mirenii participă activ la Sf. Liturghie, iar preotul nu poate săvârși Liturghia fără ei. Acest lucru poate fi văzut chiar în Liturghie, unde tot ceea ce spune slujitorul este răspuns de către oameni. Când preotul termină o rugăciune, oamenii răspund cu Amin! Sau preotul spune: „*Pace vouă!*”, iar oamenii răspund: „*Și duhului tău*”. Un exemplu mai specific este atunci când diaconul sau preotul spune „*Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm*”. Această rugăciune îi îndeamnă pe oameni să se roage pentru pacea lui Dumnezeu și pentru mântuirea sufletelor lor. credincioșii, în loc să repete doar cererea, răspund cu două cuvinte: „**Doamne miluiește**”. În acest fel, oamenii îl roagă pe Dumnezeu să acționeze după mila și dragostea Sa, să le dăruiască pacea Lui și să le salveze sufletele. Acest lucru este apoi repetat la sfârșitul tuturor cererilor relevante iar atunci când „**Doamne miluiește**” este cântat de cântăreț (acționând ca reprezentant al poporului), fiecare creștin trebuie să-l spună și cu inima lui. Acesta este modul în care creștinii participă la rugăciunea obștească, într-un mod esențial și cu rost, în timp ce se folosesc duhovnicește de ea.

Acesta este un punct cheie la care trebuie să fim atenți, deoarece există pericolul de a lăsa rugăciunea „**Doamne, miluiește**” să fie neglijată din cauza frecvenței repetării acesteia.

Biserica folosește pe larg această scurtă rugăciune, deoarece Sfintele Evanghelii consemnează numeroasele minuni care au avut loc cu un „**Doamne, miluiește**”. Această rugăciune nu este doar pentru slujbele din Biserica noastră, ci și pentru viața privată a credincioșilor. Sfinții Părinți ai Bisericii ne-au transmis o scurtă Rugăciune: „**Doamne, Iisuse Hristoase, miluiește-mă**”. Singura cerere aici este „**miluiește-mă**”. Aceasta este rugăciunea pe care călugării și maicile ortodoxe o au

în gură și inimă în mod constant, astfel pot să urmeze mai ușor îndemnul Sfântului Apostol Pavel de a se *rugă neîncetat* (1 Tesaloniceni 5:17). Nu numai monahii pot face acest lucru, ci fiecare creștin evlavios care are o iubire profundă pentru Hristos și vrea să-L păstreze mereu în mințile și inimile lor. În acest fel, ei pot comunica întotdeauna cu Domnul. Sfântul Porfirie ne sfătuia: Când spui rugăciunea „Doamne Iisuse Hristoase, miluiește-mă”, repeto încet, cu smerenie, ușor, din toată inima și cu pasiune și iubire.

Dragii mei frați și surori, adesea aducem scuza că nu avem niciodată timp să ne rugăm. Cu toate acestea, dacă Îl iubim pe Hristos, simțim prezența Lui în inimile noastre și dorim să comunicăm des cu El, atunci această scurtă rugăciune este soluția la astfel de dificultăți. Nu este nevoie să petreceți mult timp, doar câteva secunde. Putem spune Rugăciunea cu buzele noastre și, mai important, cu inimile noastre, într-un mod interiorizat, oricând putem și oriunde ne găsim. Să încercăm să facem acest lucru, noi toți, iar viața noastră va deveni binecuvântată. Să sporim rugăciunea. „**Doamne Iisuse Hristoase, miluiește-mă**” -mai ales în momentele dificile- cu credință și devotament față de Domnul nostru. Ca urmare, se vor întâmpla lucruri minunate. Amin.